

„Nechci to pokazit,“ řekl mi jeden bratr na tréninku jako vysvětlení, proč už druhý týden s nikým nic nesdílel.

„Víš, bráško,“ reagoval jsem, **„kdybys to byl začal kazit před deseti lety, tak jsi dneska mistrem!“**

Začít něco a z ničeho nic to od začátku nekazit, fakt není realistické. Cesta k mistrovství v každém oboru lidské činnosti nevyhnutelně vede přes mnohé „kažení“, tedy přes neúspěchy přes vyhodnocování a poučení a hlavně přes nová povstání k dalším pokusům.

A tak - pokud jde o službu nevěřícím lidem - říkáváme: S mnoha modlitbami to **pojď spolu s námi KAZIT!** Pokud coby trenéři dneska vypadáme jako borci, kterým to jde, nebo jako obdarovaní jedinci, v mnohém je to prostě tím, že jsme toho fakt dost pokazili! Ale poučili jsme se! S modlitbami jsme zkoušeli znovu a znovu a znovu.

Napiš nám, co v kontaktu s nevěřícími kazíš, tedy co zkoušíš, co se učíš. Možná Ti přidáme vlastní příběh „kažení“. A třeba taky co jsme se z toho naučili, abychom se od „kažení“ přemístili k žehnání, k nesení ovoce.